

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 7. november 2016 i sag nr. BS 44-1264/2015:

HK/Danmark
Weidekampsgade 8
0900 København C

og

som mandatar for [REDACTED]

mod

Lønmodtagernes Garantifond
Kongens Vænge 8
3400 Hillerød

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt ved Retten i Hillerød den 13. november 2015, drejer sig om, hvorvidt det lønkrav, som sagsøgeren, HK/Danmark, [REDACTED] har anmeldt til sagsøgte, Lønmodtagernes Garantifond, er privilegeret i henhold til konkurslovens § 95, stk. 2. Der er enighed om, at [REDACTED] er nærtstående i konkurslovens forstand og dermed omfattet af konkurslovens § 2.

Sagsøgeren, HK/Danmark, har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at [REDACTED] krav mod konkursboet efter [REDACTED] er privilegeret i henhold til konkursloven § 95.

Sagsøgte, Lønmodtagernes Garantifond, har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Efter anmodning fra parterne har retten bestemt, at spørgsmålet om, hvorvidt [REDACTED] lønkrav er privilegeret i henhold til konkurslovens § 95, stk. 2, påkendes særskilt, jf. retsplejelovens § 253.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der er under sagen afgivet forklaring af [REDACTED].

[REDACTED] har forklaret blandt andet, at hun er kontoruddannet. Hun har arbejdet mest i regnskabsafdelingen. Hun har aldrig tilbageholdt oplysning-

ger om [REDACTED] økonomiske forhold for sin tidligere ægtefælle, [REDACTED]. De talte altid om de regninger, der var også derhjemme. Hun synes, at hun gjorde et godt stykke arbejde i forretningen. Der var fire bedemænd og hende i forretningen. Hun fik først et ansættelsesbevis i 2012. Det blev lavet, fordi de ville opsig hende. Hun blev ansat i forretningen i 2002. Hun havde ikke hjulpet til i forretningen tidligere. Hun blev ansat, efter hun og [REDACTED] havde fået børn, så hun kunne være sammen med børnene. Hun fik den anden dreng i juni 2000.

De genoptog samlivet efter separationen i 2012, fordi den ene af deres sønner var syg, og hun selv var i kemobehandling. Hun tænkte derfor, at [REDACTED] måske kunne hjælpe. Hun begærede skilsmisse i 2013 på grund af [REDACTED] utroskab.

Da hun var lønmodtager, havde hun en god økonomi. Da hun blev bortvist fra [REDACTED] og mistede sin løn, kom hun på sygedagpenge. Hun havde således kun sygedagpenge til at forsørge sig selv og sine børn. Hun fik ikke nogen økonomisk hjælp fra [REDACTED]. Hun har ikke haft arbejde, siden hun blev bortvist fra [REDACTED], og i dag modtager hun dagpenge.

Parternes synspunkter

For HK/Danmark er der i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet, hvoraf bl.a. fremgår:

”...

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres gældende, at [REDACTED] krav på vederlag i boet efter [REDACTED] skal anerkendes som privilegeret i henhold til konkurslovens § 95, stk. 2:

Stk. 2. Skifteretten kan nægte skyldnerens nærtstående fortrinsret, såfremt denne under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet.

Det skal tillægges betydning, at [REDACTED] havde sædvanlige løn og arbejdsvilkår, og at der ikke er forhold, der gør det urimeligt at nægte hendes lønkrav privilegium.

Udgangspunktet for vurderingen må være, at lønmodtagere har krav på privilegium, og at nægtelse heraf skal anses for en undtagelse til denne regel. Denne undtagelse skal administreres restriktivt, således at det er Lønmodtagernes Garantifond, der skal dokumentere, at der er retligt og reelt grundlag for, at et lønmodtagerkrav skal afvises.

Det kan i den forbindelse ikke tillægges nogen betydning, hvad der er påberåbt under en bodelingssag, idet hensynene bag de ægteskabsretlige regler ikke kan anvendes i forbindelse med de konkursretlige overvejelser om lønpri- vilegium.

█ interesse i virksomhedens drift har været af samme karakter og styrke som enhver anden lønmodtagers interesse i, at arbejdsgiveren har en ordentlig økonomi.
...”

For Lønmodtagernes Garantifond er der i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet, hvoraf fremgår:

”...

Anbringender

...

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at █ er nærtstående i konkurslovens forstand og dermed omfattet af konkurslovens § 95, stk. 2, jf. § 2.

Nærtstående defineres i konkurslovens § 2, nr. 1, som: ”Ægtefæller, slægtninge i op- og nedstigende linje, søskende, de nævnte personers ægtefæller og andre personer, der har stået hinanden særlig nær.”

Bestemmelsen, der fik sin gældende formulering ved lov nr. 298 af 8. juni 1977, svarer stort set til udkastet til § 2 i betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord. Af bemærkningerne til § 2 (betænkningen side 50) fremgår bl.a.:

”som eksempler på nærtstående personer nævnes først ægtefællen. Herunder falder ikke den fraskilte ægtefælle, hvorimod ordet kan omfatte både den fraseparerede ægtefælle og den, der på grund af uoverensstemmelse lever faktisk adskilt fra skyldneren. En separation falder bort, blot parterne flytter sammen igen i den hensigt at genoptage samlivet,...”(sic)

Det fremgår således af bemærkningerne til bestemmelsen, at ægtefæller der lever faktisk adskilt kan betragtes som nærtstående.

█ og █ var på tidspunktet for afsigelsen af konkursdekretet gift med hinanden. █ drev █ som en personlig drevet virksomhed, og █ var ansat som bogholder fra den 1. januar 2002, og frem til hun blev bortvist den 23. maj 2013, idet hun dog i perioder havde været sygemeldt. █ og █ var ikke skilt på tidspunktet for konkursdekretets afsigelse, og det følger således af konkurslovens § 2, stk. 2, nr.

1, at [REDACTED] og [REDACTED] var nærtstående.

Ifølge konkurslovens § 95, stk. 2, kan skifteretten nægte skyldnerens nærtstående fortrinsret, såfremt det under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet.

Videre gøres det gældende, at [REDACTED] som ægtefælle til ejeren af forretningen havde en sådan økonomisk interesse i virksomhedens drift, at det ikke findes rimeligt, at [REDACTED] skal have fortrinsret for sit lønkrav fremfor de almindelige kreditorer, jf. konkurslovens § 95, stk. 2.

Det bemærkes i denne forbindelse, at [REDACTED] i anden sammenhæng har argumenteret for, at hun har haft en særlig tilknytning til selskabet, som medarbejder i ægtefællens virksomhed. Det fremgår således af bilag 14, at [REDACTED] i forbindelse med skilsmissegagen nedlagde påstand om, at skilsmisse skulle gives på det vilkår, at [REDACTED] skulle pålægges bidragspligt.

[REDACTED] havde nedlagt principal påstand om, at [REDACTED] skulle pålægges bidragspligt af tidsbegrænset varighed. Det følger af ægteskabslovens § 50, stk. 1, 2. pkt., at retten kun kan pålægge en ægtefælle tidsubegrænset bidragspligt, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Det fremgår videre af bilag 14, at [REDACTED] til støtte for sin principale påstand bl.a. havde gjort gældende, at hun havde været med til at opbygge virksomheden i fællesskab med [REDACTED].

Retten lagde i sine præmisser bl.a. vægt på det såkaldte ”samlivsskadesynspunkt”. Retten fandt således, at det talte for tilkendelse af bidrag, at [REDACTED] som følge af sine helbredsforhold, sin familiemæssige situation og sin hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, som medarbejder i ægtefællens virksomhed, havde svært ved at skaffe sig et efter sine hidtidige livsforhold tilstrækkeligt underhold. Retten fandt imidlertid, at [REDACTED] ikke formåede at betale ægtefællebidrag.

Videre gøres det gældende, at der ikke som følge af de konkrete omstændigheder vedrørende [REDACTED] og [REDACTED] forhold er grundlag for et andet resultat. Det faktum, at de fra medio 2013 ikke længere var samlevende, og at [REDACTED] forinden modtagelse af meddelelse om ophør af ansættelsesforholdet havde indgivet skilsmissebegæring, kan ikke føre til et andet resultat.

Det gøres i denne forbindelse gældende, at det kan udledes af retspraksis, at det først er, når der er sket en endelig bodeling, eller parterne er formelt skilt, at der ikke længere er tale om et ægteskab, der medfører et økonomisk fællesskab i relation til vurderingen af privilegium efter konkurslovens § 95, stk. 2, jf. § 2, jf. hertil U 2002.1753 H og U 2015.2645 V.

Sammenfattende gøres det således gældende, at [REDACTED] er nærtstående i konkurslovens forstand og dermed omfattet af konkurslovens § 95, stk. 2, hvorfor [REDACTED] ikke er berettiget til dækning fra LG, jf. § 2, stk. 4, 3. punktum, i lov om Lønmodtagernes Garantifond.
...”

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund som ubestridt, at [REDACTED] var ansat som bogholder hos [REDACTED] fra den 1. januar 2002 og frem til hun blev bortvist den 23. maj 2013. [REDACTED] blev drevet af [REDACTED] tidligere ægtefælle, [REDACTED], som en personligt drevet virksomhed, ind til han blev taget under konkursbehandling ved dekret af 9. januar 2014. [REDACTED] og [REDACTED] indgik ægteskab den 23. juli 2005, og de indgav anmodning om skilsmisse i maj måned 2013. Ægteskabet blev endeligt opløst ved [REDACTED] marts 2014. Det lægges endvidere til grund, at [REDACTED] og [REDACTED] tidligere var blevet separeret ved bevilling af 14. marts 2012, men at de efterfølgende genoptog samlivet, hvorfor separationen bortfaldt.

Yderligere lægges det til grund, at der den 8. februar 2012 blev underskrevet et ansættelsesbrev mellem [REDACTED] og [REDACTED]. Det fremgår af ansættelsesbrevet bl.a., at [REDACTED] gennemsnitlige ugentlige arbejdstid var 37 timer, og at lønnen var 25.000 kr. om måneden. Samme dag som ansættelsesbrevet blev underskrevet, blev [REDACTED] opsagt med henvisning til den verserende separationssag.

Da [REDACTED] på tidspunktet for konkursdekretets afsigelse må anses for at være nærtstående i konkurslovens forstand og dermed omfattet af konkurslovens § 2, er udgangspunktet i retspraksis, at hun som ægtefælle til virksomhedens ejer havde en sådan økonomisk interesse i virksomhedens drift, at det ikke vil være rimeligt begrundet at lade hendes krav få fortrinsret frem for virksomhedens almindelige kreditorer, jf. konkurslovens § 95, stk. 2.

Den omstændighed, at [REDACTED] og [REDACTED] havde ophævet samlivet og indgivet anmodning om skilsmisse mere end et halvt år før [REDACTED] blev taget under konkursbehandling, kan ikke føre til, at der er grundlag for at fravige dette udgangspunkt. Ligeledes finder retten ikke, at den omstændighed, at [REDACTED] efter ansættelsesbrevet havde sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, kan føre til, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for at fravige udgangspunktet. Retten har herved også lagt vægt på, at [REDACTED] og [REDACTED] havde fået to børn sammen, før hun blev ansat, ligesom [REDACTED] har forklaret, at hun blev ansat i virksomheden, så hun kunne være sammen med børnene. Endelig har retten tillagt det betydning, at [REDACTED] i forbindel-

se med ægteskabsagen bl.a. gjorde gældende, at hun havde været med til at opbygge [REDACTED] virksomhed, og at retten fandt, at den omstændighed, at hun havde svært ved at skaffe sig et efter sine hidtidige livsforhold tilstrækkeligt underhold, bl.a. på grund af sin hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet som medarbejder i ægtefællens virksomhed, talte for, at hun blev tilkendt bidrag.

Herefter tages Lønmodtagernes Garantifonds påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal HK/Danmark som mandatar for [REDACTED] i sagsomkostninger til Lønmodtagernes Garantifond betale 30.000 kr. til dækning af passende udgifter til advokatbistand. Der er herved navnlig lagt vægt på sagens resultat, omfang og karakter, herunder at hovedforhandlingen alene har omfattet spørgsmålet om lønprivilegium.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Lønmodtagernes Garantifond, frifindes.

Sagsøger, HK/Danmark som mandatar for [REDACTED] skal inden 14 dage betale 30.000 kr. i sagsomkostninger til Lønmodtagernes Garantifond.

Karen Grønbæk

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Hillerød, den 7. november 2016.

Christina Bjerregaard, Kontorfuldmægtig